

Publicerad 2011-09-01 16:28 av Mats Henricson

Så känner jag mig då och då..... , med ett kraftigt inslag av ironi.....(särskilt de första fyra raderna..)

Ensam röst i öken....

En ensam röst i en öken

försöker frälsa de slöa "öken" (☹)

de gillar bättre kröken

eller att leka med "löken" ((☹)

Helt solo jag skanderar

vilka ord jag formulerar

ingen som reagerar

alla resignerar

det mig frustrerar

För döva öron jag talar

ekar i tomma salar

skjuter upp och förhalar

intrigerar och förtalar

det gör de som inte tål det

ren, oförfalskad oginhet !

Men jag vägrar kapitulera !

de får mig då lobotomera !

jag fortsätter att artikulera !

och, envist, opponera !

de få som orkar höra

de kan ,ändå, något göra.....

(☹) "Ök" , plural öken = Gammal nedsättande benämning för boskap , hästar, åsnor mm mm .

(☹) "Lök" , best form löken = en folklig benämning på mannens penis....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mats Henricson med Poeter.se id #18487 innehar upphovsrätten